

JÓZSEF ADVENTJE

"Jézus Krisztus születése pedig így történt. Anyja, Mária jegyese volt Józsefnek, de mielőtt egybekeltek volna, kitűnt, hogy áldott állapotban van a Szentlélektől. Férje, József igaz ember volt, és nem akarta őt megszegyíteni, ezért elhatározta, hogy titokban bocsátja el. Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: "József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevez el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből." Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: "Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek" - ami azt jelenti: Velünk az Isten. József pedig, amikor felébredt álmából, úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét, de nem érintette addig, amíg meg nem szülte fiát, akit Jézusnak nevezett el."

Mt 1,18-25

Jézus Krisztus szavait, az úgynevezett logionokat, beszédeket sok helyen megörökítette a Szentírás. Az utolsó könyvben, a Jelenések könyvében is olvassunk tőle egy mondatot, amelyik így hangzik: "Ímé, az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki meghallja az én szót, és megnyitja az ajtót, (a szívét) bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig én velem."

Mondhatnánk azt is, hogy Isten az utolsó adventi vasárnap estéjén arról az ajtóról beszél, ami valójában az életünket jelenti, amely előtt ott áll Jézus. Ott áll Jézus Krisztus, és szólongat minket. Mindnyájunkat - kivétel nélkül - nevünkön szólíthat, mert ismer minket, és belelát a szívünkbe. Az ajtóknak az ember életében különös jelentősége lehet. Sokféle ajtón megyünk át, amíg élünk. Sokféle ajtó marad mögöttünk. Vannak ajtók, amelyek egy életre bezárulnak, és többet senki nem nyithatja ki. Vannak ajtók, amelyek fájdalmat, nyomorúságot vagy éppen örömet rejtenek maguk mögött.

Azt mondja a Szentírás, hogy van egy olyan ajtó, ami a mennybe vezet, és amelyet senki be nem zárhat azok előtt, akik Krisztusban hisznek. Az ajtók összeköthetnek sorsokat, és időnként nagy jelentőségük van.

Van, aki komolyan veszi azt, amit a János 10-ben olvassunk, hogy Jézus az ajtó. Aki vele jár, az kijár és bejár, és legelőt talál. Bőségben és örömben élhet. A legnagyobb helyzetben és állapotban is tőle kaphat vigasztalást és reménységet. Vannak olyanok is, akik nem veszik komolyan, hogy Jézus az ajtó, s még mellette is kiskapukat keresnek, és nála nélkül akarnak boldogulni.

Vannak az életben olyan ajtók, amelyek nagyobb jelentőségűek, és vannak olyanok, amelyek kisebbek. Nagyon nagy kérdés az, hogy Isten országa, Isten országának ajtaja nyitva van-e már előttünk, vagy pedig zárva van? Mert ha zárva is marad, akkor egy másik, lefelé vezető út, a sötétségbe vezető útnak az ajtaja marad nyitva. S ha akarunk, ha nem, azon a lejtőn, azon az ajtón keresztül gyorsulunk lelki értelemben egyre inkább lefelé.

A Szentírás arról is tanít, hogy sok-sok ezer évvel ezelőtt az első emberpár mögött is bezárult egy ajtó. Amikor fellázkodtak Istennel szemben, és engedetlennek váltak, akkor kiűzetek az Éden kertjéből. Véget ért az a paradicsomi állapot - ahogy ezt szoktuk mondani -, ami az Istennel való teljes szeretetközösséget jelenti. Ez a bűn,

bűneset azt hozta magával, hogy az ember elbújt az Isten elől. Mondhatom, maradván a képnél, zárkózottá vált. Az emberiség magára zárta a lelki ajtót, és Isten nélkül kezdte berendezni az életét, s valóban lezárult a visszaút is.

Miről beszél advent? Arról beszél, hogy Isten mégsem zárt be teljesen minden ajtót. Mégsem csukott be teljesen mindent. Mégis úgy gondolta, noha az ember a hibás azért, ami történt, hiszen ő lázadt fel az Istennel szemben, mégis az Isten jött, futott az ember után, küldte le az Ő egyszülött Fiát. Ha valaki hisz Krisztusban, beléphet az Isten országa ajtaján. Jézus az ajtó, és aki oda belép, az igazi helyet talál, olyat, amit soha többé el nem vehet tőle senki sem.

Az adventi örömhír ez: Isten nyitott egy ajtót, amikor Jézust elküldte, hogyha valaki azon az ajtón hit által benéz, ott látja a mennyei dicsőséget, látja a mennyei fényt, s az tudja, hogy ott van a legjobb hely ezen a világon.

Pál nem véletlenül mondja azt, hogy Krisztusnál lenni mindennél jobb. István vértanú is belátott az ajtón, a kapun. Látta Krisztust, látta a mennyei dicsőséget, mert idelent hitt Jézusban, s ezért már idelent megnyílt az ajtó a mennybe a számára.

Aki Jézussal él, az Jézus nagypénteki helyettes áldozatárét szabad bejárást kap Isten országába.

Most hogyan lehetséges ez? Amikor Jézus itt volt, talán könnyebb volt, mások azt mondják, nehezebb, s erre is van példa meg arra is. Van, akik könnyen hittek Jézus csodáira, de ott voltak sokan Lázár feltámasztásánál, s mégis azt olvassuk: sokan hittek az ott lévő zsidók közül. Vagyis nem mindenki. Jézus világosan megmutatta, hogy kicsoda Ő. Olyan messiási csodát tett, amelyet sem utána, sem előtte senki, s mégis csak sokan hittek benne, és nem mindenki.

De most, itt hogyan lehetséges belépni ezen az ajtón? Úgy, hogy van egy másik rés is ezen az ajtón. Isten meghagyott valamit az embernek. Egy fantasztikus lehetőséget, amin keresztül megszólíthat minket. Azt mondja a Szentírás, hogy van egy másik, piciny kis ajtó, mondhatnám így is, hogy ajtó az ajtón. Van hallásunk. Van hallásunk. A Szentírás azt tanítja, hogy a hit hallásból van. A hallás pedig Isten igéje által. Vagyis, aki rendszeresen hallgatja a Szentírásról szóló biznyságtételt, az Isten szeretetéről szóló jó hírt, evangéliumot, az eljuthat oda, hogy ami bemegy a fülén - Mária is így hallotta meg a jó hírt - bement a fülén, és Isten Szentleke által történt vele, ami történt, hogy megszülte Jézust. Meghallott a jó hírt, mert a hallás ajtaja nyitva maradt, s ezen keresztül találta meg Isten.

Ha kinyitjuk a szívünk ajtaját, és engedjük, hogy a fülünkön át oda eljusson a jó hír, akkor átéljük azt a csodát, hogy Isten bátorít, megvigasztal, és újat kezd velünk.

A bibliai József szintén hallás által maradt meg. Jézus nevelőapja volt József, de hallás által maradt meg, és értette meg Isten tervét. Különleges módon bánt vele Isten, és Isten tudja, hogy miért így történt. Küldött egy angyalt, egy küldöttet. Neki engedelmeskedve látta meg Isten dicsőségét József, és lett más emberré.

Mit is olvastunk Józsefről? Vőlegény volt. Fiatal ember, s mint fiatal ember nagy szenvedésben ment keresztül. Ha valaki átélt hasonló, ami vele történt, az tudja, hogy mennyire így van. Szeret valakit teljes szívéből. Régóta szeret tehát valakit, akiben egész szívével bízott, s kiderül, hogy van egy pont, amikor azt látja, hogy talán mégsem méltó ez a lány arra a szeretetre és bizalomra, amit Józseftől kapott. Kiderült, hogy Mária gyermeket vár, akinek nem József az apja. Pedig jegyesek voltak.

Mi volt jellemző József karácsony előtti állapotára? Az, hogy mivel igaz ember volt, ez azt jelenti, hogy hitt az Istenben, és Isten törvényét igyekezett betartani. Szerette menyasszonyát, szép tervek szöttek. Aztán jött valami rettenetes dolog, s ezt a szép tervet és várakozást derékba törte. Vége lett mindennek. Nem kell nagy képzelőerő, hogy beleérezzük magunkat ennek a fiatalembernek a helyzetébe. Vége lett mindennek.

Hányszor éltünk át talán hasonló helyzetet, ha nem is hasonló ok miatt? Amikor valami szépen indult, és tragédiával végződött. Amikor olyan nehézre vált az életünk, hogy úgy éreztük, hogy belepusztulunk, hogy ezt nem lehet túlélni. Onnan nincs továbblépés. Megálltunk, összeroskadunk, belepusztulunk. Amikor becsukódott egy kórházi ajtó, és többet nem láttuk azt, akit szerettünk. Visszamentünk, s nem volt ott. Amikor véget ért valami, amihez annyira ragaszkodtunk. Amikor véget ért valakivel egy közösség, egy szeretetközösség, és magunkra maradtunk. Talán ezt is jelentette, hogy még imádkozni sem tudtunk. Még a szavakat sem találtuk. Úgy éreztük, hogy nincs remény. Még a nap is másképpen sütött.

Egy ilyen helyzetben tudnak a szívbe a kérdések. Hogyan engedhette meg Isten? József is valószínű kérdezte ezt? Hogyan tehette ezt vele az Isten? Hogy engedte meg, hogy Mária ilyet tegyen vele, ami történt?

Így olvassuk, hogy József magában gondolkodott. Sokszor egy-egy tragikus helyzetben tényleg így van, hogy az ember úgy érzi, hogy teljesen magára marad, csak magában tud gondolkodni. Forognak az agyunkban a gondolatok, és semmilyen épkezláb válasza és megoldásra nem jutunk.

József is magában gondolkodott, és a saját emberi szíve és megoldó készsége szerint jutott arra döntésre, hogy jobb ezt befejezni. Elbocsátom a menyasszonyomat, aki ilyen szégyent hozott rám. Mindenki fogja tudni azt a faluban, hogy ez a gyermek nem tőlem van, nem is lehet tőlem, és ezt nem élem túl.

József hívő ember volt, ezért nem a bosszún gondolkodott, hanem azon, hogy elbocsátja Máriát. Szereti, de mennie kell, nem lehet másképpen.

Az ember az Isten tanácsa nélkül tényleg csak magára marad. Maga tudja forgatni és rágni a gondolatokat, s tényleg semmilyen épkezláb megoldásra jutni nem tud. Jól döntenünk végképpen nem.

Mi volt azonban, ami másik jellemző volt Józsefnek? Ami igazán egy igazán Istenben bízó és hívő ember életében jelenik csak meg. Nyitva maradt egy ajtó az Isten felé. A füle és a szíve. Ezt a két ajtót nem csukta be József. Gondolkodott magában, de beszélt az Istennel is. Imádkozott.

Ezt a két ajtót ne csukjuk be! Akármilyen tragédia is ért minket a közelmúltban, vagy régebben, vagy egészen friss. Ne csukjuk be! Hagyjuk nyitva az Isten felé. Ha az Isten szólni akar ma hadd tegye. Mondja azt, amit akar. Hadd adja az Ő vigasztaló és bátorító igéjét. Hadd húzzon ki minket a saját gondolataink börtönéből és rácsai közül. Engedjük meg Istennek, hogy kitisztítsa a járatokat, hogy elérkezzen hozzánk az Ő szava, bátorító és irgalmas szava!

S ha nyitva marad a fülünk, és nyitva marad a szívünk, akkor átéljük azt a csodát, hogy könnyebb lesz a szív, és könnyebb lesz engedelmeskedni később Isten szavának.

József ilyen ember volt. A készség ott volt a szívében. Még ebben a helyzetben is az Istenhez fordul, és Istentől várja a választ. József kész volt engedni Isten Lelkének, Isten szavának. Még akkor is, hogyha nagyon szomorú volt, ha tragédiaként élte át

azt, ami vele történt. Ma már Isten nem álmokon és jelenéseken keresztül szól. Kezünkben az Ő kijelentése a Szentírás. Hallgathatjuk az igehirdetést, imádkozhatunk. Vannak mellettünk mások, akik hívő emberek. Rajtuk keresztül is megszólalhat Isten. Ámen.

ADVENT

A latin eredetű szó (adventus) megérkezést jelent. A Jézus születésére való várakozás, a felkészülés, a reménykedés időszaka.

András napjához legközelebb eső vasárnap és december 25-e közötti négy hetes "szent idő" a karácsonyra való lelki felkészülés ideje. A régi időkben éjféltör harangszó hirdette advent, valamint az egyházi év kezdetét. Eredete az 5-6. századra nyúlik vissza, ebben az időben az emberek szigorú böjtöt tartottak. Napfelkelte előtt hajnali miséket látogattak, amelyeket "angyali misének", "aranyos misének" is neveztek. 1611-ben a nagyszombati zsinat advent első vasárnapjától vízkeresztig megtiltotta az esküvőket, zajos mulatságokat.

Adventi koszorú

Ősi időkből származik a varázskör gondolata. Koszorút fontak az emberek szalmából, fűzfavesszőből vagy zöld fenyőágakból, és vörös meg aranszín szalagokkal díszítették. A zöld a termés színe volt, a piros az életé, a sárga és az arany a fényé. A koszorú vagy a kör az örökkévalóság jelképe volt, és a varázserő is, amely nem törik meg, nem múlik el. Azt tartották, hogy az ilyen szent koszorúkkal minden gonosz szellem elöl el lehet zárni a házat. Ez az ősi varázslat idővel feledésbe merült. Csak 1838-ban újította fel Johann Heinrich Wichern protestáns lelkész. Ő alapította az első gyermekotthont Hamburgban. A ház egyik termébe fából hatalmas csillárt készített, és minden istentiszteleten egy újabb gyertyát tűzött a csillárkoszorúba. Márpedig adventben naponta tartott istentiszteletet az ottani gyermekeknek. Ez a szép ötlet gyorsan követőkre talált más gyermekotthonokban is. Évről-évre szebben és szebben díszítették fel ezeket a koszorúkat.

De csak 1860-ban Berlin-Tegelben született meg az a gondolat, hogy a fakarikát fonott fenyőkoszorúval helyettesítsék, és a huszonnégy gyertya helyett csupán négyet tűzzenek rá, a négy adventi vasárnap jelképeként. Így végül elég kicsi lett a koszorú ahhoz, hogy a családi házakban és lakásokban is helyet kapjon és hirdethesse a közeledő karácsony örömét. Az első világháború után Németország protestáns vidékein már minden családnál kigyulladt az adventi koszorú. Néhány évvel ezelőtt találta ki egy jó üzleti érzékű kertész, hogy felújítja az ősi szokást, és ajtókra és ablakokra akasztható kis koszorúkat készít. Hamarosan követőkre talált. Noha mára a legtöbb helyen elfelejtették már, miért kör alakúak a koszorúk, és miért díszítjük őket vörös és aranszalagokkal, a kedvenc forma és a kedvenc színek máig fennmaradtak.

OKTÓBER HAVI GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEK

Október. 1: Az istentisztelet utáni ebédhez a levest és a körítést készítette és adományozta Magyary Ilona. A második fogást készítette és adományozta Vörös Ilona és Fövenyessy Katalin.

Október. 8: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Vörös Ilona és Máté. Segített Megyesi Gizella.

Október. 15: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Megyesi Gizella. Segített Vörös Ilona.

Október. 21-28: Az öböl-kornyéki magyarság az 1956-os forradalom 50-ik évfordulóját ünnepelte

Október. 22: Az istentisztelet utáni hideg ebédet készítették és adományozták a Nőegylet asszonyai.

Október. 29: Az istentisztelet keretében, reformáció ünnepe alkalmából, kiszolgáltatódt az úri szent vacsora. 26 személy élt az úrvacsora szentségével. Az úrvacsorai kenyeret és bort, édesapja emlékére, Hajnal Ilona adományozta. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Hajnal Ilona. Segített Vörös Ilona.

Az őszi református piknik támogatása céljából Orly Elvira 100.00 \$-t adományozott a Nőegyletnek.

OKTÓBER HAVI ADOMÁNYOK

N.N., adomány.....	\$ 50.00
Leslie Andre, adomány.....	\$ 70.00
Hidas IboIya, Lory Éva emlékére.....	\$ 20.00
Elena Somoshegyi Szokol, férjem emlékére.....	\$ 100.00
Zoltan Filep, adomány.....	\$ 40.00
Elvira M. Orly, adomány.....	\$ 50.00
Laszlo & Edith Dittert, adomány.....	\$ 75.00
Dr. Karoly & Magdolna Szabo, adomány.....	\$ 50.00
Joseph & Blanka Hajnal, adomány.....	\$ 50.00
Julia V. Katona, Galocsy Csontos Magda emlékére.....	\$ 100.00
Gizella T. Megyesi, férjem emlékére.....	\$ 150.00
Karl & Katalin Fovenyessy, bátyám emlékére.....	\$ 50.00
Andre Laszlone, Varga László professzor emlékére.....	\$ 40.00
Fulop Maria, adomány.....	\$ 50.00

*A Presbitérium nagy szeretettel köszön
minden adományt és segítséget.
Az Úr Isten gazdag áldása legyen
adakozó testvéreinkkel!*

A Presbitérium szeretettel kéri egyháztagjainkat, hogy ne feledkezzenek meg az évi egyházfenntartói járulék befizetéséről, ezzel is támogatva kicsiny gyülekezetünk fennmaradását.

Beteg testvéreinkért imádkoztunk. Kértük az Úr Isten erőtadó, fájdalmat, bajt feledtető kegyelmet életükre. Adja az Úr kegyelme, hogy beteg testvéreink minél hamarabb visszatérhessenek gyülekezetünk körébe.

AZ ÉV HÁTRALEVŐ FONTOSABB ESEMÉNYEI:

November. 19: Vasárnap 12:00-4:00 PM - Őszi Bazár

December. 03: Vasárnap - Advent - Úrvacsoraosztás

December. 09: Szombat 6:30 PM - Mikulási disznótoros vacsora

December. 10: Vasárnap - Gyertyafényes istentisztelet - Ünnepi műsor

December. 24: Vasárnap - Karácsony - Úrvacsoraosztás

December. 25: Hétfő 11:00 AM – Karácsonyi istentisztelet

December. 31: Vasárnap - Óévi istentisztelet

HIRDETÉSEK

- Hirdetjük minden érdeklődő számára, hogy **december 3-án**, advent első vasárnapja alkalmából, valamint **december 24-én** karácsony ünnepe alkalmából, kiszolgáltatódt az úri szent vacsorát.

Hirdetjük azon testvéreink számára, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak eljönni a templomba, de részesülni szeretnének az úrvacsora szentségében, jelezzék ezt vagy a lelkipásztornak vagy valamely presbiternek, és a lelkész háznál is kiszolgálja a szent jegyeket.

Advent szimbóluma